

[Økonomiministeren.]

Der er en meget fast og efter min mening værdifuld tradition for, at departementet indtager en langt mere selvstændig stilling end den, der tilkommer andre departementer. Det kan måske være vanskeligt præcis at beskrive denne selvstændigheds rækkevidde. Forholdet er jo det, at den omfatter og bør omfatte langt den overvejende del af departementets virksomhed. Men der kan ikke være tvivl om, at den under alle omstændigheder omfatter selve pristalsberegningen, således som daværende finansminister H. C. Hansen så klart præciserede under debatten om pristalsnævnet i 1948. Denne overmåde selvstændige stilling er en uomgængelig forudsætning for den fornødne tillid til pristalsberegningen. Det er — som jeg allerede har nævnt — de samme synspunkter, der ligger til grund for oprettelsen af pristalsnævnet.

Jeg vil derfor også, så stærkt jeg kan, understrege, at det på ingen måde har været min hensigt at rokke ved denne stilling og således skabe tvivl og usikkerhed om pristalsberegningen. Tværtimod, mit såkaldte indgreb havde det stik modsatte formål, nemlig at sikre, at denne tillid fortsat kunne være til stede.

Pristalsnævnet er rådgivende, og det skal vi på ingen måde ændre; men det er for mig en klar forudsætning for dets virke, at det får alle de ønskede oplysninger om beregningerne, inden det giver sine råd. Det er dette, der har været baggrunden for udsættelsen.

Jeg vil gerne, for at enhver tvivl kan være fjernet, understrege, at det statistiske departement har sin fulde frihed til, når pristalsnævnet er hørt, at træffe beslutning om den beregningsmetode og det vægtgrundlag, som det herefter vil anvende ved beregningen af reguleringspristallet. Og jeg beklager, hvis min handling har givet grundlag for andre tolkninger af mine hensigter.

Selv om det ikke direkte omhandles af forespørgslen, vil jeg gerne omtale et forhold, der har været stærkt fremme i forbindelse med den offentlige debat om pristallet. Det nye vægtgrundlag vil blive lagt til grund for beregningen af 1963-lovens reguleringspristal. Det er dette pristal, der i henhold til lovgivningen er regulerende

for statens tjenestemænd m. fl. og for en række sociale ydelser.

Hjemmelen for pristalsreguleringen af lønningerne på det private arbejdsmarked findes imidlertid i de afsluttede overenskomster. Som bekendt er der uenighed mellem hovedorganisationerne om fortolkningen af overenskomsterne på dette punkt. Jeg formoder, at der ved forhandling eller ad arbejdsretlig vej vil finde en afklaring sted. Såfremt denne afklaring skulle medføre, at det hidtidige pristal, altså pristallet med den gamle vægtfordeling, skal anvendes ved lønreguleringen i resten af overenskomstperioden, forstår jeg, at statistisk departement er indstillet på at yde arbejdsmarkedet den service fortsat at beregne dette pristal ved siden af reguleringspristallet.

Jeg skal slutte med at gentage, hvad jeg allerede har sagt offentligt, at jeg finder det helt selvfølgeligt, at der med passende mellemrum sker en ajourføring af pristallets vægtfordeling i overensstemmelse med ændringerne i forbrugets sammensætning. Som jeg indledningsvis sagde, var det også regeringen, der har anmodet om den forbrugsundersøgelse, der ligger til grund for den nye vægtfordeling. Det må være værd at overveje, om der burde lægges fastere rammer for, hvor tit denne ajourføring skal foretages, således at der ikke i fremtiden kan blive anledning til tvivl om pristalsberegningen på dette punkt, en tvivl, som alle parter må være interesseret i at undgå.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 15³⁰.

Mødet udsat kl. 15³⁰.

Mødet genoptaget kl. 15³⁰.

Forhandlingen genoptoges.

Ordføreren for forespørgerne (Henry Christensen): Må jeg begynde med at give den højtærede økonomiminister den kompliment, at om han havde tænkt sig lige så godt om,